

ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ് ഭക്തിമാർഗ്ഗം

ഇന്ന് മധുബനാകുന്ന തട്ടകത്തിൽ ഏത് മേളയാണ്? ഇന്ന് അനേകം നദികളുടെയും സാഗരത്തിന്റെയും മിലനമാണ്. ഓരോ ചെറുതും വലുതുമായ ജ്ഞാന നദികൾ പതതീത പാവനനായ ബാബക്കു സമാനം പതീത പാവനികളാണ്. ബാബ തന്റെ സേവനത്തിലെ കുട്ടാളികളെ കാണുകയാണ്. ദേശത്തിൽ നിന്നും വിദേശം വരെ പതീത പാവനി നദികൾ എത്തി കഴിഞ്ഞു. ദേശ വിദേശത്തെ ആത്മാക്കൾ പാവനമായി മാറി എത്രമാത്രമാണ് മഹിമയുടെ ഗാനങ്ങൾ പാടുന്നത്. ഈ മനസ്സിന്റെ പാട്ടുകൾ ദാഹരം മുതൽ നാവിന്റെ ഗീതങ്ങളായി മാറുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ ശ്രേഷ്ഠ കാര്യത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിന്റെ കീർത്തി പാടുകയാണ്. പിന്നീട് ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലെ കീർത്തനങ്ങളായി മാറും. ഇപ്പോൾ അതിന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയിൽ സന്തോഷം കൊണ്ട് ആത്മാക്കളുടെ മനസ്സ് നൃത്തമാടുകയാണ്, പിന്നീട് ഭക്തിയിൽ പാദങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള നൃത്തമാകും. ഇപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ ഗുണങ്ങളുടെ മാല സ്മരിക്കുന്നു വർണ്ണിക്കുന്നു, ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലത് മുത്തുകളുടെ മാലയായി സ്മരിക്കപ്പെടും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാവരും ബാബക്കു ഭോഗ് വയ്ക്കുന്നു, ഇതിനു റിട്ടേണായി ഭക്തിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭോഗ് നൽകപ്പെടും. ഏതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബാബക്കു സമർപ്പിക്കാതെ ഒരു വസ്തുവും സ്വയം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലയോ, “ആദ്യം ബാബ” ഈ സ്നേഹം സദാ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്, അതുപോലെ ഭക്തിയിൽ നിങ്ങൾ ദേവാത്മാക്കൾക്കു സമർപ്പിക്കാതെ ഭക്തർ സ്വയം ഒന്നും സ്വീകരിക്കില്ല. ആദ്യം ദേവത പിന്നെ ഞാൻ, നിങ്ങൾ പറയാറില്ലേ ആദ്യം ബാബ പിന്നെ ഞാൻ. എല്ലാം കോപ്പിയടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ഓർമ്മയുടെ സ്വരൂപരാകുന്നു, അവർ ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ സ്മൃതി സ്വരൂപരാകുന്നു. ഏതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും മുറിയാത്ത അവിച്ഛിന്ദാരി ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുവോ അതായത് ഒരേ ഒരാളിന്റെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുവോ, ആർക്കും നിങ്ങളെ ഇളക്കുവാനാവില്ല, മാറ്റുവാനാവില്ല, അതുപോലെ കഠിന ഭക്തിയിൽ, സത്യമായ ഭക്തർ, ആദ്യത്തെ ഭക്തർ അവരുടെ ഇഷ്ട ദേവതയിലുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ മുറിയാത്ത ഉലയാത്ത നിശ്ചയബുദ്ധികളായിരിക്കും. ഹനുമാന്റെ ഭക്തർക്ക് രാമനെ കിട്ടിയാലും അവർ ഹനുമാന്റെ ഭക്തരായി തന്നെയിരിക്കും. അത്രയും ഉറച്ച വിശ്വാസികളായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കൊന്നെങ്കിലോ ഒരു ബലം ഒരു വിശ്വാസം - ഇതിനെയാണ് അവർ കോപ്പി ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇപ്പോൾ ആത്മീയ യാത്രകാരാണ്. നിങ്ങളുടേത് ഓർമ്മയുടെ യാത്രയും അവരുടേത് ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ യാത്രയുമാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും വർത്തമാന സമയത്ത് ജ്ഞാന സ്തംഭത്തിന്റെ ശക്തിസ്തംഭത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തുമുള്ള സ്മൃതി സ്വരൂപ മഹാവാക്യങ്ങൾ കാരണം ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നു, എല്ലാവരെയൊക്കെയും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശിക്ഷണങ്ങൾ കാരണം പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു, ഒരു വശം പോലും വിടുന്നില്ല, നാലുവശവും കണ്ടു കഴിയുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു എല്ലാം കണ്ടു അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഭക്തർ നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളെ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രദക്ഷിണം തീരാതെ ഭക്തി സമ്പന്നമായി എന്നു വിചാരിക്കില്ല. എല്ലാവരുടെയും എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും സൂക്ഷ്മ സ്വരൂപം മുതൽ സ്ഥൂല സ്വരൂപം വരെ ഭക്തിയിൽ കോപ്പി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ സർവ്വ ദേവാത്മാക്കൾക്കും സദാ ഈ ശീക്ഷണമാണ് നൽകുന്നത് -സദാ ഒരാളിൽ ഉറച്ച നിശ്ചയബുദ്ധിയായിരിക്കൂ. നിങ്ങളിപ്പോൾ ഒരാളുടെ ഓർമ്മയിൽ ഏകരസമായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഏകാഗ്രമായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭക്തർ ഉറച്ച നിശ്ചയബുദ്ധികളായിരിക്കില്ല. ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി അലയുന്നതു പോലെ അവിടെ ഭക്തർ കാലുകൾക്കൊണ്ട് അലയും. ചിലപ്പോൾ ചിലരെ ദേവതയാക്കും, ചിലപ്പോൾ വേദേ ചിലരെ. ഇന്ന് രാമന്റെ ഭക്തരായിരിക്കും നാളെ കൃഷ്ണന്റെ ഭക്തരായിരിക്കും. “സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ ഒരാളിലൂടെ” എന്നുള്ള സ്ഥിതിയല്ല നിങ്ങളുടേതെങ്കിൽ ഭക്ത ആത്മാക്കൾ വ്യത്യസ്ത പ്രാപ്തികൾക്കായി വ്യത്യസ്ത ദേവതകളുടെ അടുത്തേക്ക് അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ അന്തസ്സിനുപരിയായി പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഭക്തർ പരവശരായി പോകുന്നു. ഇവിടെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മയിലൂടെ അലൗകിക അനുഭൂതികൾ എടുക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തികളും എടുക്കുന്നതിനു പകരം തന്റെ ദുർബ്ബലതകൾ കാരണം പരാതികളാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ, സ്വയത്തെ പഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരാതികളായിരിക്കാം, സ്നേഹത്താലുള്ള പരാതികളായിരിക്കാം, നിങ്ങളുടെ ഭക്തരും പരാതികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. പരാതികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം അതുകൊണ്ട് കേൾപ്പിക്കുന്നില്ല.

ബാബ പറയുകയാണ് ദയാഹൃദയരാകൂ, സദാ ദയാ ഭാവന പുലർത്തു. പക്ഷേ ദയക്കു പകരം അഹംഭാവം അല്ലെങ്കിൽ വഹംഭാവം വരുന്നു, അപ്പോൾ ഭക്തിയിലും അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു. വഹംഭാവം എന്നാൽ

ഇത് ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമോ, നടക്കില്ല, ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കില്ലല്ലോ - ഇതിൽ ദയ മറന്നു പോകുന്നു. സ്വയത്തെ പ്രതിയും ദയാഹൃദയമായിരിക്കണം സർവ്വരേ പ്രതിയും ദയാഹൃദയമായിരിക്കണം. സ്വയത്തെ പ്രതി വഹം വരുന്നതു പോലെ മറ്റുള്ളവരെ പ്രതിയും ഉണ്ടാകാം. വഹം എന്ന രോഗം കൂടി കൂടി വന്നാൽ ക്യാൻസർ പോലെയാകും. ഫസ്റ്റ് സ്റ്റേജിലുള്ളയാൾ പിന്നെയും രക്ഷപ്പെടും പക്ഷെ ലാസ്റ്റ് സ്റ്റേജിലുള്ളയാൾ രക്ഷപ്പെടുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കാനും സാധിക്കില്ല മരിക്കുവാനും സാധിക്കില്ല. അതുപോലെ ഇവിടെ പൂർണ്ണമായും അജ്ഞാനിയാകുവാനും സാധിക്കില്ല, ജ്ഞാനിയാകുവാനും സാധിക്കില്ല. അവരുടെ ലക്ഷണമായിരിക്കും -അവർ ഒരു സ്റ്റാഗൻ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും - “ഞാനിങ്ങനെയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി പറയും “ഇയാൾ ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ്” അവരെ എത്ര മാറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും ഇതു തന്നെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ക്യാൻസർ രോഗി നല്ലതുപോലെ കഴിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യും, കാഴ്ചക്കു കൃഷ്ണമുണ്ടാവില്ല പക്ഷെ ഉള്ളുകൊണ്ട് ശക്തിഹീനനായിരിക്കും. വഹത്തിന്റെ രോഗമുള്ളവർ പുറമേ സ്വയത്തെ നന്നായി നടത്തും, പുറത്ത് ഒരു കുറവും കാണുവാൻ സാധിക്കില്ല, മറ്റുള്ളവർ കുറവുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ആത്മാവ് അസന്തുഷ്ടനായതിനാൽ സുഖത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രാപ്തിയിൽ ദുർബ്ബലരായി പോകുന്നു. അതുപോലുള്ള മറ്റൊന്നാണ് അഹംഭാവം. ദയ ഭാവത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഓരോ വാക്കിലും ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല. ദയാഹൃദയർക്ക് എവിടെ നോക്കിയാലും ബാബ തന്നെ ബാബ കാണപ്പെടും. അഹംഭാവമുള്ളവർക്ക് എവിടെ പോയാലും എവിടെ നോക്കിയാലും ഞാൻ തന്നെ ഞാൻ. അവർ ഞാൻ ഞാൻ എന്ന മാല സ്മരിക്കുമ്പോൾ ദയാഭാവമുള്ളവർ ബാബയുടെ മാല സ്മരിക്കും. ഞാൻ ബാബയിൽ ലയിച്ചു പോയി - ഇതിനെയാണ് സ്നേഹത്തിൽ ലയിക്കുക എന്നു പറയുന്നത്. ഒരുകൂട്ടർ സ്നേഹത്തിൽ ലയിക്കുന്നവരും മറ്റേ കൂട്ടർ ഞാൻ ഞാനിൽ ലയിക്കുന്നവരും. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ. നിങ്ങളെ കോപ്പി ചെയ്യുന്നവർ മുഴുവൻ കല്പത്തിലുമുണ്ട്. ഭക്തരുടെ മാസ്റ്റർ ഭഗവാനുണ്ട്, സത്യ ഭക്തയോഗത്തിൽ പ്രജകൾക്ക് പ്രജാപിതാവുണ്ട്. സംഗമത്തിൽ കുട്ടികൾ ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ പേരും കർത്തവ്യവും പ്രത്യക്ഷമാക്കേണ്ട ആധാരമുർത്തികളാണ്. അത് നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മത്തിലൂടെയാകാം, പരിവർത്തനത്തിലൂടെയാകാം. വ്യർത്ഥ കർമ്മത്തിലൂടെയും സാധാരണ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയുംപേര് മോശമാക്കാം - എല്ലാം കുട്ടികളുടെ കൈകളിലാണ്.

വിനാശകാലത്ത് വിശ്വത്തിനു വേണ്ടി മഹാൻ മംഗളകാരി, മഹാവരദാനി, മഹാദാനി, മഹാൻ പുണ്യാത്മാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിലായിരിക്കും. അപ്പോൾ സർവ്വകാലങ്ങളിൽ എത്ര മഹാനായിരിക്കും. എല്ലാ കാലങ്ങളിലും ആധാരമുർത്തിയായിരിക്കും. അപ്രകാരം സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ. ആദിയിലും മദ്ധ്യത്തിലും അന്ത്യത്തിലും മൂന്നു കാലങ്ങളിലെ പരിചയം സ്മൃതിയിൽ വന്നോ. നിങ്ങൾ ഒരാളല്ല നിങ്ങളുടെ പിറകിൽ അനേകർ കോപ്പി ചെയ്യുവാൻ നിൽക്കുന്നുണ്ട് അതുകൊണ്ട് സദാ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ശ്രദ്ധ. ശരി.

ഇപ്രകാരമുള്ള മൂന്നു കാലങ്ങളിലെയും മഹാൻമാർക്ക്, സദാ ഒരു ബാബയുടെ സ്മൃതിയിൽ സമർത്ഥ സ്വരൂപരായി, സദാ ദയാഹൃദയരായി ഓരോ സെക്കന്റിലും പ്രാപ്തി സ്വരൂപരും പ്രാപ്തി ദാതാക്കളുമായി, ബാപ്സമാൻ സദാ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചേഴ്സിനെ പ്രതി അവിഷ്കര ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ മഹാവാക്യങ്ങൾ

ടീച്ചേഴ്സിന്റെ വാസ്തവിക സ്വരൂപം തന്നെ നിരന്തര സേവാധാരിയുടേതാണ്. ഇത് നല്ല രീതിയിൽ അറിയാമല്ലോ. ഇനി സേവാധാരിയുടെ വിശേഷത എന്താണ്? സേവാധാരി സഫലത നേടുന്നത് ഏതു കാര്യത്തിലൂടെയാണ്? സേവനത്തിൽ സദാ മുഴുകിയിരിക്കണം, അങ്ങനെയുള്ള സേവാധാരി ഞാൻ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഞാൻ ചെയ്തു, ഇത്തരം സേവാഭാവങ്ങളെയും ത്യജിച്ചിരിക്കും. നിങ്ങൾ അതിനെ പറയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ത്യാഗമെന്ന്. ഞാൻ സേവനം ചെയ്തു, സേവനം സഫലമാകില്ല. ഞാൻ ചെയ്തില്ല, പക്ഷെ ഞാൻ ചെയ്തിക്കപ്പെട്ടവനാണ്, ചെയ്തിപ്പിച്ചവൻ ബാബയാണ്. അവിടെ ബാബയുടെ മഹിമ വരും. എവിടെയാണോ ഞാൻ സേവാധാരിയാണ്, ഞാൻ ചെയ്തു, ഞാൻ ചെയ്യും, സേവാധാരിയുടെ നിലയിലുള്ള ഈ ഞാനെന്ന ഭാവവും സേവനത്തിൽ സഫലത നൽകില്ല കാരണം സേവനത്തിൽ ഞാനെന്ന ഭാവം മിക്സാകുമ്പോൾ സ്വാർത്ഥത നിറഞ്ഞ സേവനമാകുന്നു, ത്യാഗം നിറഞ്ഞതാവില്ല. ലോകത്തിൽ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവാധാരികളുണ്ട് - ഒന്ന് സ്വാർത്ഥതയിലൂന്നിയ സേവാധാരി രണ്ട് -സ്നേഹത്തിൽ ത്യാഗമുർത്തിയായ സേവാധാരി. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഏതു സേവാധാരിയാണ്? മുൻപു കേൾപ്പിച്ചതു പോലെ ഞാനെന്ന ഭാവം ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കണം, അവരെ

പറയാം സത്യമായ സേവാധാരി. ഞാനും നീയും എന്ന ഭാഷ തന്നെ സമാപ്തം. ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവൻ ബാബ ഞാൻ നിമിത്തം മാത്രം. ഞാനെന്ന ഭാവം വരുമ്പോൾ ഞാൻ ആരായി മാറും? മേ മേ എന്നു പറയുന്നതാരാണ്? (ആട്). ഞാനെന്നു പറയുമ്പോൾ മോഹത്തിന്റെ കിരീടം വരുന്നു. ആടിന്റെ തല എപ്പോഴും താഴ്ന്നിരിക്കും, സിംഹത്തിന്റെ തല ഉയർന്നിരിക്കും. എവിടെ ഞാനെന്ന ഭാവം വരുന്നുവോ അവിടെ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാമനകൾ കാരണം തല താഴ്ന്നു പോകുന്നു. സദാ ലഹരിയിൽ തല ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വിപ്ലവങ്ങൾ കാരണം തല ആടിന്റേതുപോലെ താഴ്ന്നു പോകുന്നു. ഗൃഹസ്ഥ ജീവിതം ആടിനു സമാനമായ ജീവിതമാണ് കാരണം തല താഴ്ത്തണം. വിനയം കൊണ്ട് കുന്നിയുന്നത് വേദേ കാര്യം, അത് മായ കുനിപ്പിക്കുന്നതല്ല, ഇത് മായ ആടാക്കി മാറ്റുന്നതാണ്. നിർബന്ധ പൂർവ്വം തല കുനിപ്പിക്കുന്നു, കണ്ണുകൾ താഴുന്നു. സേവനത്തിൽ ഞാനെന്ന ഭാവം മിക്സായാൽ മോഹത്തിന്റെ കിരീടം വന്നു ചേരുന്നു. അത് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ പ്രതിയുള്ള മോഹ കിരീടമാകാം, പാർട്ടിനെ പ്രതിയുള്ള മോഹകിരീടമാകാം, വസ്തുവിനെ പ്രതിയാകാം, വായുമണ്ഡലത്തെ പ്രതിയാകാം, എന്തിന്റെ എന്തിന്റെയെങ്കിലും പ്രതിയുള്ള മോഹ കിരീടമാകാം - അത് പരവശരാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യും. സേവാധാരിയിൽ ഈ സംസ്കാരം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

സേവാധാരി വെല്ലുവിളിക്കുന്നവനാണ്. വെല്ലുവിളിക്കുന്നതെപ്പോഴും തല ഉയർത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. തെറ്റു സംഭവിച്ചാൽ തല കുനിച്ചുകൊണ്ടേ പറയൂ. സേവാധാരി വെല്ലുവിളിക്കുന്നവനാണ് - മായയെയും വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളെയും ബാബയുടെ പേരിൽ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. സ്വയത്തിന്റെ പഴയ സംസ്കാരങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചവർക്കു മാത്രമേ ഈ വെല്ലുവിളി നടത്തുവാൻ സാധിക്കൂ. ആദ്യം തന്റെ സംസ്കാരങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കണം പിന്നെ ജനറലായി വരുന്ന വിപ്ലവങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള സേവാധാരികളെ വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് തടയാനാവില്ല. വെല്ലുവിളിക്കുന്നവർ മായയുടെ പർവ്വത സമാനമായ രൂപത്തെ സെക്കന്റുകൊണ്ട് കടുകാക്കി മാറ്റുന്നു. നിങ്ങളും നാടകം കളിക്കാറില്ലേ -മായയുടെ, അതിലെന്താണ് പറയുന്നത്? പർവ്വതത്തെ കടുകാക്കി മാറ്റും. അപ്പോൾ സത്യമായ സേവാധാരി എന്നാലർത്ഥം ബാപ് സമാൻ കാരണം ബാബ ആദ്യമാദ്യം സ്വയത്തെ എന്തായിട്ടാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്? ഞാൻ വേൾഡ് സർവ്വന്റാണ് (വിശ്വ സേവാധാരി) സേവാധാരിയാവുക എന്നാൽ ബാപ് സമാനാവുക. ഒരു ജന്മത്തെ സേവനം അനേക ജന്മത്തേ കിരീടവും സിംഹാസനവും നൽകുന്നു. സംഗമയുഗം സേവനത്തിന്റെ യുഗമാണ്. അതും എത്ര സമയമുണ്ട്? സംഗമയുഗത്തിന്റെ ആയുസ്സ് അല്ലെങ്കിലും കുറവാണ്, അതിലും ഓരോരുത്തർക്ക് സേവനത്തിനുള്ള അവസരം എത്ര കുറച്ചു സമയമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഇനി ഒരാൾ 50-60 വർഷം സേവനം ചെയ്തു എന്നിരിക്കട്ടെ, 5000 ൽ നിന്നും 60 കുറച്ചാൽ ബാക്കി മുഴുവൻ പ്രാലബ്ധിയല്ലേ. 60 വർഷത്തെ സേവനം ബാക്കി മുഴുവൻ അതിന്റെ ഫലം കാരണം സംഗമയുഗത്തിലെ പുരുഷാർത്ഥത്തിനനുസരിച്ച് പുഷ്പരായി മാറുന്നു. പുഷ്പയുടെ കണക്കനുസരിച്ച് യഥാക്രമം പുജാരിയാകുന്നു. പുജാരിയും നമ്പർ വൺ ആയിരിക്കും. പിന്നെ അവസാന ജന്മവും നോക്കൂ എത്ര നല്ലതാണ്. ആരാനോ നല്ല പുരുഷാർത്ഥികൾ അവരുടെ അവസാന ജന്മവും ഇത്രയും നല്ലതാണെങ്കിൽ മുന്നോട്ടുള്ള ജന്മങ്ങൾ എങ്ങനെയായിരിക്കും. സുഖത്തിന്റെ കണക്കു വച്ചു നോക്കിയാൽ ഇതിനെ ദുഃഖമെന്നു പറയാം. വലിയ സമ്പന്നർക്ക് അല്പം ദാരിദ്ര്യം വന്നാൽ പറയുമല്ലോ. വലിയ ആളുകൾക്ക് അര ഡിഗ്രി പനി വന്നാൽ പറയും ഇന്നയാൾക്ക് പനിയാണെന്ന് എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവൻ 5 ഡിഗ്രി പനി വന്നാലും ആരും ചോദിക്കുക പോലുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് അത്ര ദുഃഖം ഉണ്ടാവുന്നില്ല എന്നാൽ അതി സുഖത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് നോക്കിയാൽ ഇതിനെ ദുഃഖമെന്നു പറയാം. അവസാന ജന്മത്തിലും യാചകനെന്നുമായില്ലല്ലോ. വാതിലു തോറും രണ്ടു റൊട്ടിക്ക് അലയുന്നെന്നുമില്ലല്ലോ, അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സമയം വളരെ കുറവും പ്രാലബ്ധത്തിന്റെ സമയം വളരെ കൂടുതലുമാണെന്ന്. പ്രാലബ്ധി എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്. വളരെ സമയത്തേക്ക് ഈ സ്മൃതി ഉണ്ടായാൽ സ്റ്റേജത്തായിരിക്കും? ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും അല്ലേ. സേവാധാരിയാവുക എന്നാലർത്ഥം മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ ഫലം കഴിക്കുന്നതിനു അധികാരിയായി തീരുക എന്നാണ്. എന്താ സംഗമയുഗം മുഴുവൻ ഇങ്ങനെ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാണോ എന്നു മാത്രം ചിന്തിക്കരുത്. ഫലം കഴിക്കുമ്പോൾ എന്താ മുഴുവൻ കല്പത്തിലിങ്ങനെ ഫലം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാണോ എന്നു ചോദിക്കുമോ? കിട്ടുമെന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. ഒന്നിനു ലക്ഷം മടങ്ങാകുമെന്നും ഉണ്ടല്ലോ. സേവാധാരിയാവുക എന്നാൽ മുഴുവൻ കല്പത്തേക്ക് സദാ സുഖിയാവുക എന്നാണ്. അതൊരു കുറഞ്ഞ ഭാഗ്യമൊന്നുമല്ല. ടീച്ചർസ് എന്നു പറഞ്ഞാലും കൊള്ളാം സേവാധാരി എന്നു പറഞ്ഞാലും കൊള്ളാം പരിശ്രമത്തിനു ആയിരമിരട്ടി ഫലം ലഭിക്കും. അതും എന്താണ് പരിശ്രമം? ഇവിടെയാണെങ്കിൽ സ്റ്റുഡന്റ്സിനു ദീദിയും ദാദിയുമൊക്കെയാകുന്നു. ടൈറ്റിൽ ലഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. 10 വർഷമായ സ്റ്റുഡന്റ് വന്നിട്ട് 2 വർഷം മാത്രമായ ടീച്ചറിനെ ദീദിയെന്നും ദാദിയെന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇവിടെയും ഉയർന്ന സ്റ്റേജിലാണെന്നു കാണുന്നില്ലേ. ബഹുമാനം തരുന്നുണ്ടല്ലോ. സത്യമായ സേവാധാരിയാണെങ്കിൽ ഇവിടെയും ബഹുമാനത്തിനു

പാത്രമായി തീരും. മിക്സുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്ന് ദീദി ദാദി എന്നു വിളിക്കുന്നവർ നാളെ വേറേ എന്തെങ്കിലും കേൾപ്പിക്കും. സേവനം മിക്സാണെങ്കിൽ ബഹുമാനത്തിലും മിക്സു തന്നെയായിരിക്കും. സേവാധാരി എന്നാൽ ബാപ് സമാൻ. സേവാധാരി എന്നാൽ ബാബയുടെ ചുവടിന്മേൽ ചുവടു വയ്ക്കുന്നവർ. അല്പം പോലും മുൻപോ പുറകോ ആയിരിക്കില്ല. മനസ്സുകൊണ്ടോ വാക്കുകൊണ്ടോ കർമ്മം കൊണ്ടോ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലോ എല്ലാം ചുവടു നോക്കി എടുക്കുന്നവർ. തികച്ചും ചുവടിന്മേൽ ചുവടുണ്ടായിരിക്കും -അവരെ പറയാം ഫുട് സ്റ്റേപ്പെടുക്കുന്നവരേന്ന്. എന്തു തോന്നുന്നു? അങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പല്ലേ? ടീച്ചേഴ്സ് സഭാ സഹജയോഗിയാണ് അല്ലേ. ടീച്ചേഴ്സിനു ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ സ്റ്റുഡന്റ്സിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും. ശരി.

വരദാനം: ഫുൾസ്റ്റോപ്പിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയാകുന്ന മെഡൽ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന മഹാ വീരനായി ഭവിക്കട്ടെ.

ഈ അനാദി ഡ്രാമയിൽ ആത്മീയ സൈന്യത്തിലെ സേനാനികൾക്ക് ആരും മെഡലൊന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നാൽ ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയാകുന്ന മെഡൽ സ്വാഭാവികമായും പ്രാപ്തമാകുന്നു. ഈ മെഡൽ അവർക്കേ ലഭിക്കൂ ആരാണോ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും പാർട്ടിനെ സാക്ഷിയായി കണ്ട് സഹജമായി ഫുൾസ്റ്റോപ്പിട്ടു പോകുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളുടെ അടിത്തറ അനുഭവങ്ങളുടെ ആധാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സമസ്യകളാകുന്ന മതിലുകൾക്ക് അവരേ തടയാനാവില്ല.

സ്റ്റോഗൻ- ഓരോ പരിതസ്ഥിതികളാകുന്ന പർവ്വതത്തെ മറികടന്ന് തന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന പറക്കുന്ന പക്ഷിയായി തീരൂ.